

Kennel Ulveblikk

Hundegården

Tett på: Kennel Ulveblikk - Marius og Renathe Moholdt

Tekst og foto: Anne-Katrine Kroken.

Vi på to ben er like mangfoldige som våre venner på fire. Noen prater og prater, men det blir sjelden kanalisert til handling. Jeg skal klart innrømme at jeg har en god fot inn i denne kategorien. Mange klarer kombinasjonen av disse, men så har du de som ikke har det samme markeringsbehovet, men sakte og sikkert gjennomfører sine mål, helt uten de store svulmende verbale ytringer.

Imponerende merittliste
Jeg har møtt dem, Marius og Renathe Moholdt. Med sine sibirske huskyer har de på kort tid fylt en imponerende merittliste med gjennomførte langdistanseløp. 2010: Gausdal Maraton (200 km), Femundløpet (F-400) og Amundsen-race (420 km), 2011: Gausdal Maraton (200 km), Femundløpet (F-600) og Finnmarksløpet (500 km), 2012: Gausdal Maraton (200 km), Femundløpet (F-600) og Finnmarksløpet (1000 km). I tillegg en rekke mellomdistanseløp og treningsløp. En utselektert hund fra denne kennelen, må være det perfekte kvalitetstilskudd til turkennelen på Næroset tenkte jeg, og kastet meg i bilen med kurs for Trondheim...

Kennel Ulveblikk
Kennel Ulveblikk ligger på Lian like utenfor Trondheim, høyt over byen og langt til skogs, med Bymarka som nærmeste nabo. (Det må være Trondheims svar på Nordmarka). Marius er vokst opp i området, jobber som dataprogrammerer i Trondheim og startet sin hunde(kjører)karriere så å si direkte inn i langdistansesporten få år tilbake.

Renathe er opprinnelig fra Finnmark og Båtsfjord, er født hundefrelst, inn i en familie med alaskan malamute og har siden det hatt varierende antall og typer av menneskets beste venn. Hun jobber til daglig hos Troll Hundefor og utstyr i Trondheim. Sine første sibirians hadde hun på 80-tallet og har i mange år beveget seg i hundekjøreremiljøene, blant annet ansatt en tid på Tromsø villmarkssenter med 200(!) trekkdyr. Kennelnavnet Ulveblikk ble registrert i 2001 og med det tilbake til rasen siberian husky og starten på et oppdrett og hundehold, med fokus på best mulig hunder for de virkelig lange løpene.

Familien Moholdt
På Lian huserer foruten Marius og Renathe også 14 år gamle (konfirmant om 3 dager) Marcus, en pensjonert 11 år gammel lederhund Varga, en ytterst sjarmerende (jeg holdt på å stjele den) Norrbottenspets Minni og en (for tiden bortlånt) Wippet Emir. Bak huset, i krokete fjellbjørkeskog ligger hundegården med for tiden 21 voksne/ unghunder av den sibirske rasen, en

sibirsk liten valp og en alaskahusky valp, innlånt for å holde den førstnevnte valpen med selskap.

Jeg ankommer sent på kvelden, etter mange slitsomme timer i bil med forkjølelse i systemet og har noen fattige timer på meg til å få snakket og spurt om kennel, trening, løp og hvem de er. Det blir kveldsmat med varm te for en sår hals fra Næroset, runder i hundegården blant veltrente og gemyttlige hunder og lavmælte samtaler om hvorfor og hvem og hvordan og hva videre. Kanskje har det noe med mitt fortettede sanseapparat å gjøre, men det hersker en behagelig ro over menneskene og dyrene på Ulveblikk og jeg kjenner umiddelbart at jeg trives.

Med denne beliggenheten ser det ut som dere kjører rett inn i marka fra hundegården?

Ja, vi kjører både vogn og slede direkte fra hundegården. Slede ut på baksiden og etter en 90 graders sving, så ligger Bymarka klar. Vogn kjører vi opp en kjerrevei og inn på et nett av grusveier. Vi har uten tvil gode treningsforhold, men Bymarka er et veldig attraktivt turområde så hundene må være stødige i passeringer av bikker, hester og folk. Vi trener ellers mye på kveldene på de største utfartsdagene. ATV er bannlyst og reglene håndheves strengt, så høsttrening fo-

Nasse og Splitt

regår foran TrollCart. Bymarka er et snørikt område, med relativt lange vintre. Vi er 4-5 hundekjørere i området og muligheter til å kjøre 3-4 mils turer i løyper vi holder åpne med hundespenn. Ingen scooterkjøring.

Men, jeg skulle tro at trening til de lange løpene krever mer enn 3-4 mils turer foran sleden? Så absolutt. Vi har hytte på Røros, et par timers kjøretur herfra og der tilbringes de fleste helger. Gjennomkjøring og de lengre treningsturene tar vi der. Hele familien reiser da på helgetur. Vi vurderte for et par år siden å flytte til Røros, men så ble dette stedet til salgs. Vi har heller ikke bare oss selv å ta hensyn til når det gjelder bosted. Marcus på 14 trives godt her på Lian og ville fortsette å bo her. Vi bodde på Lian før også, men med naboer tettere på, så det at bikkjene er såpass rolige henger nok igjen fra den tiden hvor vi ikke kunne tillate bråk i hundegården av hensyn til naboene.

Dere er ikke av de mest aktive på samlinger og arrangementer i regi av Norsk Siberian Husky Klubb? Nei, vi har ikke vært så flinke til det. Marius har vært på en vintersamling på Grimsbu og Renathe på en spesialutstilling, utover det er det heller dårlig. Vi har mange hunder og har hatt det i noen år nå, det er mye og skulle reise med. Hvis noen skal passe hunder her hjemme vil vi at de skal bo i huset vårt for å ha best mulig oppsyn. Vi har en fast hundepasser som bor her når vi kjører de lange løpene, men vedkom-

mende bor langt unna så vi må prioritere.

Fem kull har dere hatt siden 2008, men dere har også mange hunder anskaffet i voksen alder. Hva er erfaringene med kjøp av voksne hunder? Det har vanskelig å få tilgang til de virkelig gode voksne hundene. Tror nok det er enklere i alaska husky miljøet, der de fleste kenneler selekterer ut en god del hunder ved sesongslutt. Siberian husky-kjørere gjør ikke dette i like stor grad. Vi har kjøpt inn hunder fra ulike oppdrett og linjer for å prøve å danne oss et bilde av hva vi trives best med. Overraskende nok er de beste innkjøpte hundene sprintavla hunder fra Øystein Kristiansen sin kennel Ulveheia (la opp som hundekjører i 2010). De har fungert veldig godt med langdistanse trening og løp. I kennelen nå har vi: Shasa (**Børre og Pip**), Ulveheia's Laika (UH's Disel og UH's Aice), Ulveheia's lille Grå (Mooki av Tassibakke og NLC's Bjørne Brea), Sky (UH's lille Grå og Stuyahok's Plutov), Ulveheia's Nasse (UH's Disel og UH's Aice), Ulveheia's Bamse (Bamse og Tussi), Ulveheia's Labben (Bamse og Tussi) og Fugitive's Scary (Fugitive's Vineyard og Team AmaroX Flamma). De dominerende linjene bak flest av disse hundene er Vargteam og Vargevass.

Hvis dere skal velge ut 4 hunder i kennelen som utmerker seg spesielt. 2 tisper og 2 hanner? Navdi (Daniel av Vargevass og Varga) 3 år, hovedleder. Har fullført alle løp hun har startet, aldri vært skadet.

Enorm psyke, rask og veldig arbeidsom. Trives best under vanskelige forhold, i hardt vær og tøffe spor. Shasa (**Børre og Pip**) 6 år, hovedleder. Også Shasa har gjennomført alle løp hun har startet. Brukes mye foran. God psyke, arbeidsom og ærlig. Skulle gjerne vært litt bedre på løse spor. Varg (Daniel av Vargevass og Varga) 3 år. Stor, sterk hannhund med enormt trav, en av motorene som drar lasset. Brukes også i led, men vi har brukt han mye bak da vi trenger kraften hans. Nasse (Ulveheia's Disel og Ulveheia's Aice) 5 år. Rask, sterk hannhund. Dønn ærlig, rå, arbeidsom, gir alltid 100 prosent. Brukt mye i anker, men kan også gå foran. Fullfører alltid.

Marius startet Finnmarksløpet 1000 med 11 tisper og 3 hanner i spannet. Ser du noen fordel med å ha så mange tisper i spannet? Er det bedre å ha lette hunder når føret er tungt? Nei, det var nok ingen fordel med så mange tisper i spannet, men det var det vi hadde av hunder å ta av, så derfor ble det sånn. Det er nok en fordel å ha hunder med god beinlengde i sånne distanser. Men, det er dette som er så spennende og motiverende med å være i "startgropa" med langdistanse hundekjøring. Læringskurven er bratt og du lærer enormt mye hver gang du kjører løp. Jeg og hundene har et stort forbedringspotensial, så jeg kan nesten ikke vente til neste sesong. De mest erfarne kjørerne balanserer på "knivseggen" i hvert løp, jeg kan bare bli bedre.

Jeg vet dere planlegger to kull den-

Falk

Shasa

Laika

Navdi

Sky

ne våren. Fortell litt om kombinasjonene og hvorfor?

Vi planlegger et kull etter Navdi og Peikon av Vargevass. Peikon er en av hovedlederne til Karsten Grønås. Rolig, stor og sterk. En svært god langdistansehund. Så er planen å pare Shasa med Nasse. To knallgode hunder som nevnt tidligere. Satsingen fremover nå blir på ”1000 km hunder”. Vi hadde sist kull her på kennelen i 2010. Da beholdt vi tre hanner etter Varga og Nathan av Vargevass og en tisper, og en hannhund etter Islottet’s Lita og Grubian av Vargevass. De er to år til høsten og går veldig bra. Store, kraftige og langbeinte som vi vil ha dem.

Det må da være enormt tidkrevende med det høye hundeaantallet, fulle jobber og trening til de virkelig lange løpene?

Ja, det er tidkrevende, men det er det vi vil holde på med. Vi legger begge ned en del timer i hundegården her og på trening. Marius er den som kjører løp, mens Renathe er med på treningen hvis mulig. Vi har jo en gutt i huset som også skal ha sitt. Det første Marius gjør når han våkner er å gå ut til hundene for stell og kos før han sykler på jobb. Så er det rett i hundegården etter middag. Vi har hundene på kjetting, men de løper løs sammen i løpegården 3-6 timer hver dag hvis vi ikke trener da. Vi har bål plass i løpegården og der kan vi sitte i timer med hundene løpende rundt oss.

Hvor mange kilometer gikk hundene i trening før Finnmarksløpet?

Vi hadde 18 hunder i trening gjennom sesongen, og da vi sto på startstreken i Finnmark hadde de gått 4200 km. Det er klart det tar tid. Treningen i Rørost-raktene forgår i et terreng der Marius stort sett har kunnet kjøre 18-spenn (!).

Varg

Hjemmefra blir det 14 til 16 spenn. Bruker en tung treslede og hundene står greit når de får beskjed om det, i alle fall den tiden det tar å ordne opp i linesurr eller lignende.

Vi trener hundene hele året gjennom så sant temperaturen tillater det, men kilometerne telles fra ca august måned.

Det hadde ikke vært enklere å bytte ut de renrasede med AH?

Nei vi har egentlig ikke tenkt tanken. Det er nå disse hundene vi har og som vi satser på. Vi skal trives med dem her hjemme også, og vi synes det er en helt annen ro over siberian huskyen kontra de alaskan husky-kennelene vi har besøkt der det er høyere stressnivå og mer lyd.

Hva er fremtidens ønske for rasen og dere selv?

At rasen utvikles videre som langdistansehund, at flere kjører løp og at vi stadig forbedrer oss. Enkelt greit og kort oppsummert, men akk så vanskelig tenker journalisten og lovpriser videre i tankene de som virkelig investerer og satser og gjennomfører og som selekterer ut gode hunder så vi turkjørere kan ”skumme fløten” og kjøre hele den lange veien hjem, med en vel trent hund som jeg kan skryte på meg at har gått langdistanseløp. ..og så forte meg å skifte tema før noen lurte på om jeg var med... ■

Unghund